

SAK 04/14

Barnevern i Saltdal kommune

Saksgang:
Kontrollutvalget

Møtedato:
06.06.2014

Vedlegg:

- Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet: retningslinjer for fosterhjem
- Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet: retningslinjer om betalingsordninger i barnevernet

Bakgrunn for saken:

Saken er satt på dagsorden etter avtale med utvalgets leder, for å få drøftet om det er aktuelt å se nærmere på kommunens barnevern.

Det kommunale barnevernet omfattes av en rekke lovbestemmelser og forskrifter. I tillegg er det fra statens side utarbeidet retningslinjer, som det er lagt ved to eksempler på. Kommunens ansvar etter barnevernsloven § 2-1 er omfattende:

Kommunen er ansvarlig for å utføre de oppgaver etter loven som ikke er lagt til et statlig organ.

Kommunen skal ha internkontroll for å sikre at kommunen utfører oppgavene sine i samsvar med krav fastsatt i lov eller i medhold av lov. Kommunen må kunne gjøre rede for hvordan den oppfyller kravet til internkontroll. Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om internkontroll.

Kommunestyret kan beslutte at oppgaver som følger av denne loven skal legges til et folkevalgt organ. Dette organet, som ikke kan være kommunestyret, skal ved behandling av klientsaker ha 5 medlemmer.

I hver kommune skal det være en administrasjon med en leder som har ansvar for oppgaver etter denne loven.

Administrasjonen skal utføre det daglige løpende arbeid, herunder

- a) gi råd og veiledning,
- b) treffe vedtak i henhold til loven, eventuelt innstille til vedtak, jf. tredje ledd,
- c) forberede saker for behandling i fylkesnemnda,
- d) iverksette og følge opp tiltak.

De organer som utfører oppgaver på vegne av kommunen, jf. tredje og fjerde ledd, utgjør kommunens barneverntjeneste.

Kommunen har ansvaret for nødvendig opplæring av barneverntjenestens personell. Personalet er forpliktet til å delta i opplæring som blir bestemt, og som anses nødvendig for å holde deres kvalifikasjoner ved like. Kongen kan gi forskrifter om opplæring.

Vurdering:

Dersom kontrollutvalget ønsker å se nærmere på hvordan kommunens barnevern fungerer er det flere muligheter:

Forvaltningsrevisjon: Barnevernet er i utgangspunktet ikke prioritert som et område for forvaltningsrevisjon, men det er fullt ut mulig å gjennomføre en forvaltningsrevisjon på dette området. Revisor har erfaring fra nylig gjennomførte prosjekt i en annen kommune med følgende problemstillinger:

1. *Hvordan har ressursbruk, saksutvikling og kvalitetsindikatorerne vært – de siste årene og sammenliknet med andre kommuner?*
2. *Er organisering og personellmessige forhold iht. lovbaserte bestemmelser, og fungerer dette på en god måte? Herunder om internkontroll.*
3. *Hvilke rutiner og systemer har kommunen for å sikre at saksbehandlingen tilfredsstillende lovbaserte krav? I hvilken grad overholdes rutiner og krav til saksbehandlingen (i praksis)?*

Andre mer avgrensede undersøkelser: f.eks økonomi: tiltak innen barnevern kan føre til store utgifter for kommunen, men kommunen kan også ha krav på refusjoner fra andre. Man kan f.eks be revisor se nærmere på hvordan økonomiske forhold og kommunens rutiner følges opp på dette området.

I tillegg kan det være aktuelt å kalle inn administrasjonen for å få en redegjørelse på ett eller flere områder tilknyttet barnevernet, f.eks saksbehandlingstid, praksis ved fosterhjems plassering, bruk av støttekontaktordning, overholdelse av saksbehandlingsregler, klageadgang etc etc.

Forslag til vedtak:

Saken legges frem for drøfting.

Inndyr 30. mai 2014

Lars Hansen
Sekretær for kontrollutvalget

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

Du er her: Barne-, likestillings- og i... < Tema < Barnevern < Valg av fosterforeldre...

Retningslinjer for fosterhjem

Q-1072B

Bla i dokumentet: < Generelle krav til fosterforeldrene | Godkjenning av fosterhjem > | Dokumentets forside

Valg av fosterforeldre til det enkelte barn

Innledning

Ved valg av fosterhjem til det enkelte barn skal det legges avgjørende vekt på hensynet til barnets beste. Barneverntjenesten skal foreta en individuell vurdering av om fosterforeldrene har de nødvendige forutsetninger for å ivareta det enkelte barns egenart og behov,

jf. barnevernloven § 4-15, 1. ledd. Det at fosterforeldrene har de nødvendige kvalifikasjoner til å makte oppfostringsoppgavene i forhold til ett barn, behøver ikke nødvendigvis bety at de har de nødvendige kvalifikasjoner i forhold til et annet barn med andre behov.

Barnets egenart

Barn som skal plasseres i fosterhjem har forskjellige livshistorier og utgangspunkt. Mange barn er psykisk skadet eller kan ha fysiske eller psykiske funksjonshemminger. Det å ta ansvar for barn med særlige behov kan kreve spesielle egenskaper og særskilt kompetanse hos fosterforeldre, mens det å ta ansvar for et barn uten slike særlige behov ikke nødvendigvis forutsetter slike egenskaper og kompetanse.

Formålet med plasseringen og plasseringens forventede varighet

Formålet med plasseringen vil være av sentral betydning ved valget av fosterforeldre til det enkelte barn.

Både grunnlaget for og formålet med plasseringen kan være svært forskjellig avhengig av om barnet skal plasseres etter et vedtak om omsorgsovertakelse, en beslutning om hjelpetiltak etter barnevernloven § 4-4 femte ledd eller etter en godkjenning av en privat plassering etter barnevernloven § 4-7.

Fosterhjems plasseringer etter vedtak om omsorgsovertakelse forutsetter ofte at fosterhjemmet skal være et erstatningshjem for barnet, og fosterhjemsoppholdet blir ofte av en viss varighet – noen ganger til barnet er voksent. Fosterhjems plasseringer etter vedtak om hjelpetiltak kan bære mer preg av avlastning for en kortere periode, og fosterforeldrene overtar ikke foreldrenes rolle i samme grad som etter vedtak om omsorgsovertakelse.

Ved valg av fosterhjem til det enkelte barn må barneverntjenesten søke å finne fram til fosterforeldre som er egnet til og innstilt på å ta oppdraget ut i fra de forutsetningene som ligger til grunn for plasseringen

Barnets behov for samvær og annen kontakt med familie

Barneverntjenesten skal ta hensyn til barnets behov for samvær og annen kontakt med familie. Dette innebærer at barneverntjenesten må vurdere fosterhjemmets geografiske beliggenhet i forhold til hjemstedet og, dersom barnet skal ha samvær med foreldrene og slekten for øvrig, ikke minst fosterforeldrenes evne og vilje til å samarbeide om fastsatte samværsordningen. Et barn som forutsettes å ha mye samvær med sine foreldre bør plasseres i et fosterhjem som ligger så nær foreldrehjemmet som mulig.

Barnets etniske, religiøse, kulturelle og språklige bakgrunn

Barneverntjenesten skal ved fosterhjems plasseringen ta tilbørlig hensyn til barnets etniske, religiøse, kulturelle og språklige bakgrunn. Dersom barnets foreldre tilhører en religiøs eller språklig minoritet, vil dette ikke alltid være mulig. Når det gjelder religiøs bakgrunn bør barneverntjenesten likevel så vidt mulig unngå å plassere barn hos fosterforeldre som har et livssyn som skiller seg vesentlig fra foreldrenes.

Fosterhjems plassering i barnets familie eller nære nettverk

Det følger av fosterhjemsforskriften § 4 annet ledd at barneverntjenesten alltid skal vurdere om noen i barnets familie eller nære nettverk kan velges som fosterhjem. Vurderingsplikten innebærer at barneverntjenesten alltid må kartlegge mulighetene for en slik plassering. I utgangspunktet gjelder dette både der medlemmer av barnets familie eller nære nettverk selv ber om å bli vurdert som mulig fosterhjem, og der det ikke blir satt fram noe slikt ønske. Det er imidlertid ikke meningen at barneverntjenesten skal bruke mye tid på å kartlegge barnets familie eller nære nettverk der det er åpenbart at disse av faglige grunner og/eller av hensyn til barnets beste ikke vil

kunne godkjennes som fosterforeldre.

Anser barneverntjenesten at det er en mulighet for at barnets familie eller nære nettverk vil kunne bli godkjent som fosterforeldre, må utredningen av deres egnethet gis samme omfang som for andre potensielle fosterforeldre. Også barnets familie eller nære nettverk må i utgangspunktet oppfylle de generelle kravene som stilles til fosterforeldre i fosterhjemsforskriften § 3. Disse kravene må imidlertid kunne fravikes noe dersom det utvilsomt er til barnets beste å bli plassert nettopp i familien eller nettverket. Ved plassering av enslige mindreårige asylsøkere og flykninger hos slektninger vil slektningene på grunn av sin situasjon som flyktning i Norge ikke alltid oppfylle kravene til god økonomi, stor nok bolig, sosialt nettverk osv.. Barneverntjenesten bør imidlertid sikre seg at slektningene er positive til integrasjon i det norske samfunnet og at de vil tillate barnet tilknytning til dette samfunnet.

Barneverntjenesten bør også, så langt det er mulig, forsikre seg om at familien vil kunne takle dobbeltrollen og den mulige lojalitetskonflikten som ligger i å være både familie eller nært nettverk og fosterhjem.

Det er viktig at opplæringen og veiledningen av denne gruppen fosterforeldre tar hensyn til at disse rekrutteres inn i barnevernet på en annen måte enn andre fosterforeldre. Ofte skjer plasseringen gjennom en plutselig krise når familien er i en ytterst vanskelig situasjon. I andre tilfeller kan det være slik at når barnevernet kommer inn i saken, så er barnet allerede plassert i fosterhjemmet av foreldrene uavhengig av barneverntjenestens beslutning. Fosterforeldre fra barnets familie eller nære nettverk får dermed ofte ikke den samme tiden sammen med barneverntjenesten som andre fosterforeldre får til å vurdere gevinster og kostnader ved å bli fosterforeldre. Barneverntjenesten må derfor være spesielt oppmerksom på å gi tilpasset opplæring og veiledning av fosterforeldre som er i barnets familie eller nære nettverk.

Videre er det viktig å være klar over at kravene som stilles til barnevernets oppfølging og kontroll av barnets situasjon i fosterhjemmet og til tilsynet med fosterhjemmet er nøyaktig de samme som for andre fosterhjem, jf kap. 11 og kap. 12. Dersom det skal ytes fosterhjemsgodtgjøring ved slike plasseringer, skal dette avtales særskilt og nedfelles i fosterhjemsavtalen, jf. kap. 8.

Fosterhjemsplassing hos den av foreldrene barnet ikke bor fast hos

I tilfelle av omsorgssvikt hos den av foreldrene barnet bor fast hos, vil det kunne være urimelig hvis ikke barnet kan plasseres hos den andre av foreldrene når denne anses å kunne gi barnet forsvarlig omsorg. Når den av foreldrene barnet bor fast hos blir fratatt omsorgen for barnet etter barnevernloven kan derfor barneverntjenesten og/eller fylkesnemnda i visse tilfeller fosterhjemsplasse barnet hos den av foreldrene barnet ikke bor fast hos i påvente av en avgjørelse av dette spørsmålet etter reglene i barneloven,.

Ved fosterhjemsplassing hos den av foreldrene barnet ikke bor fast hos vil i utgangspunktet de retningslinjer som er omhandlet i dette rundskrivet komme til anvendelse. I tillegg er det gitt særlige retningslinjer for denne type fosterhjemsplassing, se eget skriv om Fosterhjemsplassing hos biologiske foreldre (Q-0835).

Fosterhjemsplassing hos enslige

Ifølge fosterhjemsforskriften § 4 tredje ledd bør fosterhjemmet bestå av to fosterforeldre. Grunnen til dette, er at det kan være en krevende oppgave å være fosterforeldre, og at de fleste fosterbarn har behov for mer enn en voksenperson. I de fleste tilfeller vil det derfor være til barnets beste å bli plassert i et fosterhjem med to fosterforeldre. Det er imidlertid ikke nødvendig å stille krav om at fosterforeldrene er gift eller har inngått partnerskap. Enslige fosterforeldre kan velges dersom barneverntjenesten finner at dette vil være til det aktuelle barnets beste. Plassering hos enslige stiller ekstra store krav til vedkommende som fosterforelder, samtidig som enslige kan ha ressurser som gjør dem særlig godt egnet for oppgaven. Det viktige er at barneverntjenesten finner fosterforeldre som i størst mulig grad ivaretar det aktuelle barnets behov.

Foreldrenes rett til å uttale seg om valg av fosterhjem

Etter fosterhjemsforskriften § 4 fjerde ledd skal barnets foreldre gis anledning til å uttale seg om valg av fosterhjem. Dette gjelder enten barnet skal plasseres etter et vedtak om omsorgsovertakelse eller etter et vedtak om hjelpetiltak. Unntatt er situasjoner der det ikke er mulig å innhente foreldrenes uttalelse, for eksempel ved akutt plasseringer eller i situasjoner der foreldrene ikke lar seg spore opp.

Hensikten med å la foreldrene uttale seg er at de skal ha en reell mulighet til å påvirke valget. Foreldrene bør derfor få si sin mening så tidlig som mulig i utvelgelsesprosessen, og senest når barneverntjenesten har funnet fram til ett eller flere plasseringsalternativer. Barneverntjenesten kan imidlertid ikke kreve at foreldrene skal uttale seg, eller at de må begrunne en eventuell uttalelse. Det skal fremgå av sakens dokumenter at foreldrene er gitt anledning til å uttale seg.

Hvor stor vekt det skal legges på foreldrenes uttalelse vil avhenge av situasjonen i det enkelte tilfellet, herunder om fosterhjemsplassing skjer frivillig fra foreldrenes side eller etter et tvangsvedtak. Det vil også avhenge av hvilken evne foreldrene har til å sette barnets behov framfor sine egne, og vilje og evne til å samarbeide med barneverntjenesten og det aktuelle fosterhjemmet. Foreldrenes mening skal inngå i barneverntjenestens samlede vurdering av hvilket fosterhjem som velges for barnet. Valg av fosterhjem som foreldrene klart motsetter seg, for eksempel av religiøse eller kulturelle grunner, bør imidlertid unngås dersom det er mulig.

Barneverntjenestens valg av fosterhjem til det enkelte barn kan ikke påklages.

Barnets rett til å uttale seg om valg av fosterhjem

Etter barnevernloven skal barn som er fylt 7 år, og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter, informeres og gis anledning til å uttale seg før fosterhjem velges, jf. barnevernloven § 6-3, 1. ledd og fosterhjemsforskriften § 4 femte ledd.

På hvilken måte informasjonen skal gis vil avhenge av barnets alder og omstendighetene i saken for øvrig. Det er ingenting i veien for at en ekstern, nøytral fagperson bistår under samtalen med barneverntjenesten, eller at barnet ledsages av en person barnet kjenner og har tillit til. Det sentrale vil være å skape en situasjon som barnet føler seg mest mulig komfortabel i, og som i tillegg er egnet til å gi barnet mulighet til å gi uttrykk for sine synspunkter uten at det settes i lojalitetskonflikt i forhold til sine nærmeste.

Barnet har en rett, men ikke en plikt til å uttale seg. Utgangspunktet er derfor at barneverntjenesten ikke kan pålegge barnet å uttale seg før fosterhjem velges dersom ikke barnet selv ønsker det. Det er viktig at barnet heller ikke følger seg presset til å uttale seg. Barnet må derfor informeres ikke bare om saken, men også om at det står fritt til å uttale seg. Det bør heller ikke være slik at barnet må ha en mening om utfallet av en sak for å få uttale seg. Det viktige er at barnet får uttale seg om forholdet det selv ønsker, og at samtalen tilrettelegges slik at barnet i minst mulig grad blir satt i lojalitetskonflikt i forhold til personer som står dem nær, som for eksempel foreldre og fosterforeldre.

Barnets mening skal tillegges vekt i samsvar med dets alder og modenhet, men skal ikke nødvendigvis tillegges avgjørende vekt. Dette innebærer at barnets oppfatning i enkelte tilfeller kan bli avgjørende for hvilket fosterhjem barneverntjenesten velger. Selv for store barn vil imidlertid situasjonen ofte være slik at barnet ikke fullt ut kan overskue konsekvensene av sine valg. Dessuten kan barnets mening ofte være preget av foreldrenes eller andre nære omsorgspersoners oppfatning av spørsmålet. Barneverntjenesten må vurdere hvilket fosterhjem som skal velges ut fra hva som totalt sett er den beste løsningen for barnet, og det er som del av denne vurderingen at barnets egen mening skal vektlegges ut fra dets alder og modenhet.

Fosterhjems plassering i utlandet

I særlige tilfeller vil det også være anledning til å fosterhjems plassere barnet i utlandet. Generelt bør det imidlertid utvises stor forsiktighet når det gjelder å fosterhjems plassere barn i utlandet. Selv om det vil ha betydning hvilket land som er aktuelt, er årsaken først og fremst at det uansett vil være begrensede muligheter for barneverntjenesten til å ivareta sitt tilsynsansvar etter barnevernloven. Videre vil en slik plassering kunne vanskeliggjøre samværet mellom barnet og foreldrene. Barnet vil dessuten kunne få store vanskeligheter med å tilpasse seg norske forhold igjen ved en eventuell tilbakeføring.

På tross av dette vil en bred helhetsvurdering av omstendighetene i den konkrete saken kunne tilsi at det vil være til barnets beste å bli plassert i fosterhjem i utlandet. Sentrale momenter i en slik vurdering kan blant annet være om barnet allerede har en tilknytning til det aktuelle fosterhjemmet, om fosterforeldrene er norske borgere eller slektninger av barnet, barnets eget ønske eller om det vil være best for barnet å bli plassert i samme fosterhjem som eventuelle søsken.

Etter at barnet er plassert i fosterhjemmet bør flytting til utlandet bare skje unntaksvis. Slik flytting bør bare kunne skje under forutsetning av at det kan etableres et forsvarlig tilsyn med fosterhjemmet og at kontakten mellom barnet og foreldrene kan ivaretas der dette er aktuelt.

Bla i dokumentet: < Generelle krav til fosterforeldrene | Godkjenning av fosterhjem > | Dokumentets forside

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

Rundskriv, 19.06.2000

Barne- og familiedepartementet Oslo, 22. desember 1992

Retningslinjer til lov om barneverntjenester av 17. juli 1992

BETALINGSORDNINGER I BARNEVERNET. BETALING MELLOM KOMMUNER OG FYLKESKOMMUNER.

Betaling for opphold i barneverninstitusjoner

1.1 Fylkeskommunens ansvar

Fylkeskommunen har i henhold til barnevernloven § 5-1 et ansvar for å opprette og drive barneverninstitusjoner i den utstrekning det er behov for slike institusjoner i fylket. I henhold til lovens § 5-2 har fylkeskommunen videre et ansvar for å utarbeide en plan for løsningen av disse oppgavene.

Tidligere lovs ordning med godkjenning av institusjonene er ikke opprettholdt i den nye loven. Det er derfor opp til fylkeskommunen gjennom sine planer å definere hva som i lovens forstand er å anse som en barneverninstitusjon, og har i denne forbindelse ansvaret for å vurdere tiltakets egnethet. Økt fylkeskommunal frihet i bruken av institusjoner/ tiltak vil kunne bidra til økt fleksibilitet og mangfold i tilbudet.

Fylkeskommunen kan alene eller sammen med andre fylkeskommuner følge opp sitt ansvar ved å ha et institusjonstilbud som tilsvarende behovet for plasser i fylket, jf. § 5-3. For å kunne ivareta ansvaret kan fylkeskommunen også inngå avtale med private og kommunale institusjoner om at fylket skal disponere plassene eller noen av plassene. Det vises til lovens § 5-4 om innpassing i fylkeskommunens plan av kommunale og private institusjoner. Når kommunen benytter slike tiltak, legges til grunn samme betalingsordning som for de barneverninstitusjonene som fylkeskommunene selv eier.

Fylkeskommunen har i henhold til barnevernloven § 9-4 det økonomiske ansvaret for drift av de institusjoner som er inntatt i fylkeskommunens plan, jf. § 5-3.

Fylkeskommunen har ansvaret for at barneverninstitusjonene og andre tiltak som er inntatt på planen settes i stand til å drive faglig forsvarlig, og for at den enkelte beboer får forsvarlig omsorg under oppholdet. Nødvendige utgifter i denne forbindelse er å anse som institusjonens driftsutgifter, f.eks. utgifter til klær (som ikke inngår i kommunens engangsutgifter), lommepenger, fritidskostnader, ferieturer, hjemreiser osv.

Dersom institusjonen benytter forsterkningstiltak som f.eks. støttekontakt, weekend-hjem o.l. som et ledd i gjennomføringen av et forsvarlig institusjonstiltak, inngår også slike utgifter i institusjonens driftsutgifter.

Spesielle utgifter som vedrører den enkelte beboer, herunder hjelpetiltak som ikke er en del av institusjonstilbudet, betraktes som ekstra utgifter, og dekkes av kommunen, eventuelt barnetrygden, jf. kommunens betalingsplikt pkt. 1.3, og forskrifter om bruk av barnetrygden når barn ikke blir oppfostret hos sine foreldre eller adoptivforeldre.

1.2 Bostedsfylkets betalingsplikt

I henhold til barnevernloven § 9-6 skal barnets bostedsfylke dekke fylkeskommunens utgifter til opphold i barneverninstitusjon. Bostedsfylket er det fylket der barnet hadde bosted ved innskrivingstidspunktet. Barnets bosted må i denne sammenheng defineres som det fylket der den kommune ligger som har fattet vedtak om innskriving i institusjon. Dersom det er en annen fylkeskommune enn barnets bostedsfylke som har planleggings- og driftsansvaret for institusjonen, kan institusjonsfylket kreve sine utgifter refundert av bostedsfylket. Bostedsfylkets betaling fastsettes på grunnlag av gjennomsnittlige driftsutgifter pr. oppholdsdøgn ved den aktuelle institusjon. Budsjettallene for vedkommende år skal legges til grunn for beregningen. Bostedsfylket skal bare betale for den delen av oppholdsutgiftene som overstiger satsen for kommunens betaling. I tillegg kan institusjonsfylket kreve refusjon fra bostedsfylket for utgifter til hjemreise utenfor institusjonsfylket.

Bostedsfylkets plikt til å betale for institusjonsoppholdet forutsetter at fylkesnemnda, evt. barneverntjenesten, har fattet vedtak om slik plassering. Bostedsfylket har altså ikke plikt til å betale med mindre det ligger slikt vedtak til

grunn.

Plassering utenfor bostedsfylket skal ikke skje før plasseringsmuligheter innen eget fylke har vært drøftet med fylkeskommunen.

1.3 Omsorgskommunens betalingsplikt

Omsorgskommunen er den kommune som etter lovens § 8-4 jf. § 9-1 har ansvaret for å treffe vedtak om tiltak og for gjennomføring av tiltaket, samt for utgiftene forbundet med tiltaket. Dette er den kommune som har truffet vedtak om plassering utenfor hjemmet, dersom det ikke senere er avtalt at ansvaret skal overføres til en annen kommune. Begrepet omsorgskommune benyttet her forutsetter således ikke at det formelt sett er truffet vedtak om omsorgsovertakelse for barnet. Kommunen anses som omsorgskommune også i de tilfelle det f.eks. er truffet vedtak om plassering etter § 4-4 femte ledd.

Engangsutgifter

-Omsorgskommunen skal i samarbeid med institusjonen sørge for at barnet ved plassering får tilfredsstillende klær og utstyr for sommer- og vinterbruk, og skal dekke utgiftene i forbindelse med dette. Eventuelt kan omsorgskommunen stille midler til rådighet slik at barnet blir fullt utstyrt i løpet av det første året.

Oppholdsutgifter

-Omsorgskommunen refunderer en del av fylkeskommunens oppholdsutgifter etter satser som fastsettes årlig av departementet, jf. barnevernloven § 9-5. Ved plassering av foresatte og barn i barne- og ungdomshjem betaler kommunen en barnehjemssats. Dersom foresatte medbringer flere enn ett barn, betaler kommunen 1/2 barnehjemssats for hver av de øvrige barna.

Ekstraavgifter

-I tillegg til ovennevnte betalingsforpliktelse har omsorgskommunen ansvar for å dekke ekstraavgifter vedrørende den enkelte beboer, herunder bl.a.

- større utlegg til behandling o.l. som ikke dekkes av folketrygden

- utgifter til konfirmasjon e.l.

- barnehageutgifter dersom dette ikke inngår i institusjonens ordinære drift, og det er vedtatt eller anbefalt av barneverntjenesten

- innkjøp av større personlig utstyr, som sykkel, ski, radio m.v.

- utgifter til støttekontakt, weekend-hjem o.l. som ikke er å anse som et ledd i gjennomføringen av institusjonens omsorgstiltak, f.eks, når tiltakene etableres som et ledd i tilbakeføringen til hjemmet

- spesielle utgifter ved omplassering/utskrivning.

Kommunens plikt til å betale for institusjonsoppholdet forutsetter at fylkesnemnda, evt. barneverntjenesten, har truffet vedtak om plasseringen. Tilsvarende må barneverntjenesten ha vedtatt å formidle plass i mødre hjem etter § 4-4 femte ledd. Kommunen har altså ikke plikt til å betale for oppholdet med mindre det ligger slike vedtak til grunn.

1.4 Statens betalingsplikt

Etter barnevernloven § 9-8 refunderer staten kommunen og fylkeskommunens barnevernutgifter for flyktningebarn og asylsøkende barn som er kommet til landet uten foreldre. Det vises til forskrifter gitt ved kgl. res. 11. des. 1992.

2 Betaling for opphold i fosterhjem eller alternative tiltak (tiltak som ikke er inntatt på fylkeskommunens plan)

2.1 Omsorgskommunens ansvar

Omsorgskommunen er ansvarlig for å dekke løpende utgifter ved plassering i fosterhjem, jf. barnevernloven § 9-1. Når barnet er funksjonshemmet, jf. § 4-14 c, når barnet har alvorlige atferdsvansker, jf. §§ 4-24 - 4-26 eller etter et vedtak om frivillig plassering, jf. § 4-4 femte ledd, kan kommunen også benytte tiltak (private institusjoner, kollektiv o.l.) som ikke er inntatt på fylkeskommunens plan - alternative tiltak. Kommunen er ansvarlig for utgiftene til slike tiltak i den grad fylkeskommunen ikke er refusjonsansvarlig etter pkt. 2.2.

Engangsutgifter

Kommunen skal i samarbeid med fosterforeldrene, evt. med alternativt plasseringssted, sørge for at barnet ved plassering får tilfredsstillende utstyr for sommer og vinterbruk, og skal dekke utgiftene i forbindelse med dette. Eventuelt kan det stilles midler til rådighet slik at barnet blir fullt utstyrt i løpet av det første året.

Oppholdsutgifter

a) Kommunens oppholdsutgifter ved ordinære fosterhjems plasseringer omfatter følgende:

- fosterhjemsgodtgjøring og utgifter til tilsyn (arbeidsgodtgjøring og utgiftsdekning). Departementet tilrår at Kommunenes Sentralforbunds veiledende satser legges til grunn,

- sosiale utgifter

b) Når barnet/ ungdommen trenger spesielt stell eller særlig tilsyn kan det settes inn forsterkningstiltak for at fosterhjemmet skal kunne makte oppgaven. Kommunens barneverntjeneste kan ikke sette inn forsterkningstiltak uten at dette er drøftet med fylkeskommunen på forhånd dersom forsterkningen vil påføre fylkeskommunen utgifter. En forsterkning av fosterhjemmet kan være aktuelt for etablerte fosterhjem og fosterhjem som etableres når barnet har utviklet spesielle vanskeligheter som krever økt tilsyn, avlastning o.l. Forsterkningen skal avpasses barnets/ungdommens og fosterforeldrenes spesielle behov og kan bl.a. skje ved økt arbeidsgodtgjøring, økt utgiftsdekning, særskilt veiledning, avlastnings- og krise ordninger, samarbeide med institusjoner, weekend-hjem, miljøarbeider, støttekontakt o.l.

c) Plassering i alternative tiltak skal ikke skje uten at kommunens barneverntjeneste har drøftet dette med fylkeskommunen på forhånd dersom tiltaket kan påføre fylkeskommunen utgifter. Oppholdsutgifter ved plassering i slike tiltak skal avtales mellom fylkeskommunen og plasseringsstedet dersom det tas sikte på fylkeskommunal refusjon, jf. pkt. 2.2. Oppholdsutgiftene utgjør de utgifter som ikke betraktes som engangsutgifter eller ekstrautgifter i henhold til dette punkt.

Ekstrautgifter

I tillegg til ovennevnte betalingsforpliktelser har omsorgskommunen ansvar for å dekke ekstrautgifter, herunder bl.a.:

-større utlegg til behandling o.l. som ikke dekkes av folketrygden

-utgifter til konfirmasjon e.l.

-utgifter i forbindelse med besøk hos familie

-barnehageutgifter hvis dette er vedtatt eller anbefalt av omsorgskommunen

-innkjøp av større personlig utstyr, som sykkel, ski o.l.

-utgifter til utdanning utover grunnskolen

-spesielle utgifter ved omplassering/ utskrivning

Det vises også til forskrifter om bruk av barnetrygd når barnet ikke blir oppfostret hos sine foreldre eller adoptivforeldre.

2.2 Bostedsfylkets betalingsplikt

Bostedsfylket refunderer kommunens oppholdsutgifter i den utstrekning de overstiger det beløp kommunen ville vært pliktig til å refundere ved plassering i institusjon, jf. § 9-4 annet ledd. Omsorgskommunen sender sitt refusjonskrav til bostedsfylket. Regningen skal spesifisere de faktiske utgifter og kommunens og fylkeskommunens del.

Dersom fylkeskommunen skal bli refusjonsansvarlig utover utgiftene til ordinær fosterhjems plassering må det være fattet vedtak om bruk av forsterket fosterhjem eller alternativt tiltak i fylkesnemnda. Dersom slikt vedtak ikke er fattet, f.eks. fordi forsterkningen av fosterhjemmet blir aktuelt etter at fylkesnemnda har truffet vedtak eller i de tilfelle barneverntjenesten selv har vedtakskompetansen, må evt. forsterkning av fosterhjem eller bruk av alternativt tiltak avtales mellom kommunen og fylkeskommunen på forhånd. Fylkeskommunen kan ikke nekte å inngå avtale om bruk av alternativt tiltak dersom ikke fylkeskommunen kan skaffe tilveie et tilfredsstillende tilbud til barnet.

For at fylkeskommunen skal bli refusjonspliktig må utgiftene kunne betegnes som oppholdsutgifter i den enkelte sak.

2.3 Statens betalingsplikt

Etter barnevernloven § 9-8 refunderer staten kommunens og fylkeskommunens barnevernutgifter for flyktningebarn og asylsøkende barn som er kommet til landet uten foreldre, jf. forskrifter gitt ved kgl. res. 11. des.1992.

3 Bruk av dobbeltiltak, herunder omplassering og trenings- /utskrivningstiltak

3.1 Dobbelttiltak. Omplassering og utskrivning

I en del tilfelle kan det være nødvendig å gjøre bruk av to plasseringsalternativer samtidig. Dette kan være aktuelt i de tilfelle det er ønskelig at barnet har et fosterhjem eller barneverninstitusjon som omsorgsbasis samtidig som det er behov for et behandlingstiltak/institusjon i tillegg. Også ved omplassering av barn og unge mellom

barneverninstitusjonen og fosterhjem vil det i en del tilfelle være nødvendig å gjøre bruk av begge omsorgstiltak samtidig for å få gjennomført plasseringen på en forsvarlig måte. I slike tilfelle betraktes bruk av fosterhjem og institusjon som et samlet tiltak. Bruk av to tiltak samtidig skal alltid drøftes med fylkeskommunen på forhånd dersom dette kan påføre fylkeskommunen utgifter.

Omsorgskommunen betaler gjeldende betalingssats til fylkeskommunen den tid dobbeltplassing varer. Omsorgskommunens oppholdsutgifter utover satsen refunderes av fylkeskommunen dersom det er fattet vedtak om bruk av dobbelttiltak i fylkesnemnda eller dersom dobbelttiltak er avtalt mellom kommunen og fylkeskommunen på forhånd.

Ved utskrivning bør den som har hatt den daglige omsorg for beboeren bistå barneverntjenesten med den oppfølging som har naturlig sammenheng med institusjonens oppgaver.

Kommunen er ansvarlig for å dekke reise- og oppholdsutgifter for ansatte på institusjonen og for fosterforeldrene når de utfører omplasserings- og utskrivningsoppgaver for barneverntjenesten.

3.2 Treningstiltak

Trenings-/utskrivningsavdelinger eller hybler i tilknytning til barneverninstitusjoner skal være innpasset i fylkeskommunens plan for barneverninstitusjoner, jf. § 5-2, for å kunne bli ansett som en del av institusjonen.

Plassene forutsettes benyttet til ungdom hvor institusjonen har det daglige ansvar og tilsyn med beboerne.

Den samme betalingsordning gjelder trenings-/utskrivningsplasser som for barne- og ungdomshjemmene.

4 Termin og postering

Utbetaling til fosterhjem skal skje forskuddsvis hver måned.

For institusjoner løper kommunens refusjonsplikt til fylkeskommunen fra innskrivningsdato til utskrivningsdato med kvartalsvise terminer som innbetales etterskuddsvis. Det samme gjelder fylkeskommunens refusjonsplikt for utgifter til fosterhjem og alternative tiltak som overstiger det kommunen plikter å betale i henhold til § 9-4.

5 Tvist

Tvist mellom kommuner eller fylkeskommuner om ansvaret for å yte hjelp etter loven, avgjøres av fylkesmannen etter § 8-3. Ved tvist mellom kommuner og fylkeskommuner som ligger i samme fylke, avgjøres tvisten av fylkesmannen i dette fylket. Ved tvist mellom kommuner og fylkeskommuner i forskjellige fylker, skal tvisten avgjøres i det fylket der den kommune/fylkeskommune ligger som har reist tvistesak. I sistnevnte tilfelle skal fylkesmannen i det fylket den kommune/fylkeskommune ligger som tvistesaken blir reist mot, uttale seg i saken.

SAK 05/14

Bestilling av forvaltningsrevisjon: Akutfunksjoner i Saltdal kommune

Saksgang:
Kontrollutvalget

Møtedato:
06.06.2014

Vedlegg:

- Salten kommunerevisjon IKS: 09.01.2014: Prosjektplan forvaltningsrevisjon Akutfunksjoner

Bakgrunn for saken:

Kommunestyret vedtok i sin sak 63/12 Plan for forvaltningsrevisjon 2012 – 2015. Etter innstilling fra kontrollutvalget ble følgende prioriterte områder for forvaltningsrevisjon vedtatt:

1. Akutfunksjoner i Saltdal kommune
2. Økonomifunksjoner og styring (likviditet, kassakreditt, innfordring)
3. Rådmannens internkontroll
4. Samhandlingsreformen (2013/ 2014)
5. Overordnet HMS-system
6. Bruk av kopiert materiale i skoleundervisningen

Kommunestyret vedtok i tillegg i samme sak å gi *"kontrollutvalget myndighet til å foreta endringer av planen i planperioden der kontrollutvalget finner det nødvendig"*.

Så langt er det gjennomført forvaltningsrevisjon i samsvar med prioritet nummer 3 i planen, jfr kommunestyrets sak 53/13: Forvaltningsrevisjon Overordnet HMS-system.

Salten kommunerevisjon IKS har utarbeidet prosjektplan for prioritet nummer 1 i planen: *Akutfunksjoner i Saltdal kommune*, slik at kontrollutvalget kan foreta sin bestilling.

I prosjektplanen er følgende beskrevet som formål med forvaltningsrevisjonen:
å få vurdert i hvilken grad kommunen har tilfredsstillende akutfunksjoner når det gjelder legevakt, brann og redning. Videre er det nevnt at risikoområder er organisering og økonomi, samt etterlevelse av lover og regler.

Det legges opp til at følgende problemstillinger skal undersøkes i dette prosjektet:

1. Fungerer den kommunale legevaktordningen på en tilfredsstillende måte i forhold til myndighetskrav og i forhold til innbyggerne?
2. Ivaretar Saltdal kommune (/Salten brann) myndighetskrav til kommunal beredskap på brann- og redningstjenester?

Revisjonskriterier vil i hovedsak være relevante bestemmelser i lov om brann- og eksplosjonsvern, helse- og omsorgstjenesteloven, forskrift om krav til akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus. Prosjektplanen legger opp til å gjennomføre undersøkelsene ved gjennomgang av dokumenter, men også ved intervjuer med bl.a rådmann, aktuelle enhetsledere, kommuneoverlege og andre leger, representant for Salten Brann IKS etc. Det er fra revisors side skissert at revisjonen vil kreve en ressursbruk fra deres side på cirka 300 timer. Når det gjelder fremdrift er det skissert gjennomføring av prosjektet i 2014.

Plan for forvaltningsrevisjon ble vedtatt i 2012. Siden den gang har spørsmålet om kommunens legevakt vært satt på dagsorden i kommunestyret (8. mai 2014, sak 19/14), og kommunestyret har nå vedtatt at kommunen snarest mulig ønsker å innlede samarbeid med Fauske og Sørfold kommuner om legevakttjeneste. Et forslag til samarbeidsavtale om dette skal legges frem for kommunestyret senere.

En rekke kommuner i Salten (Beiarn, Gildeskål, Hamarøy, Steigen og Sørfold) har bestilt eller skal bestille en selskapskontroll (forvaltningsrevisjon) av selskapet Salten Brann IKS.

Vurdering:

Prosjektplanene inneholder problemstillinger, revisjonskriterier, og metodebruk slik det rådes til i Norges Kommunerevisorforbunds (NKRF) RSK 001 Standard for forvaltningsrevisjon.

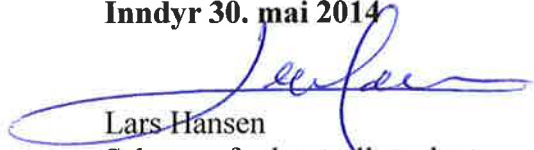
Det legges opp til en nærmere gjennomgang og drøfting av prosjektplanen i utvalgets møte, og at prosjektplan med eventuelle endringer / presiseringer vedtas som kontrollutvalgets bestilling.

Prosjektplanen som legges frem i denne saken er i samsvar med kommunestyrets prioriteringer av forvaltningsrevisjon. Legevakt er en viktig del av en kommunes akutfunksjoner. En forvaltningsrevisjon kan bidra med nyttig informasjon om hvordan akutfunksjonen legevakt har fungert eller fungerer i dag. På den annen side: dersom en helt ny legevaktordning skal organiseres, så kan det være et spørsmål om forvaltningsrevisjon på dette området skal gjennomføres senere.

Forslag til vedtak:

Kontrollutvalget godkjenner bestilling av forvaltningsrevisjonsprosjektet Akutfunksjoner i Saltdal kommune slik det er beskrevet i prosjektplan datert 25. april 2014.

Inndyr 30. mai 2014

Lars Hansen
Sekretær for kontrollutvalget

SALTEN KOMMUNEREVISJON	Kommune/Etat/Institusjon: Saltdal kommune Akuttfunksjoner	År: 2014	Arkiv:
Utført dato: 09.01.2014 Sign: UE	Prosjektplan	Kontr. dato: sign:	Side: 1 av 3

Sjekkpunkter

1. Bakgrunn prosjektinformasjon (Hvorfor forvaltningsrevisjon)

Kommentar:

Kommunestyret i Saltdal vedtok i møte 11.10.2012 (sak 63/12) plan for forvaltningsrevisjon for perioden 2012-2015, jf. kontrollutvalgets innstilling fra 13.09.2012, jf. overordnet analyse. Prosjektet om akuttfunksjoner i kommunen stod øverst på listen over forvaltningsrevisjoner som ønskes gjennomført i perioden.

Manglende legedekning og manglende beredskap er anført som risikofaktorer i overordnet analyse for kommunen. Det påpekes rekrutteringsproblemer til legestillinger og at (lege)vaktjenesten oppleves som utfordrende.

Saltdal kommune er tilsluttet Salten Brann IKS som har det brannfaglige ansvaret i kommunen. Beredskapsavdelingen ved SB har ansvaret for, og ivaretar brannvesenets direkte innsats ved brann, ulykker og akutt forurensning av miljøet.

SBs dekningsområde er svært stort areal- og avstandsmessig. Dette gir utfordringer ift. akuttfunksjoner som brannslukning og hjelp ifm. ulykke. Hvilken beredskap har de i Saltdal? Kapasitet ift. brannstasjoner, bemanning og utrykningskjøretøyer.

2. Formål (Målformulering) (Er revisjonens formål av interesse for kommunen og/eller administrasjonen?)

Kommentar:

Formålet med prosjektet er å få vurdert i hvilken grad kommunen har tilfredsstillende akuttfunksjoner når det gjelder legevakt, brann og redning.

Risikoområder er organisering og økonomi, samt etterlevelse av lover og regler.

SUKU
30.05.14
DNR 14/39
ARK 417
a-2

SALTEN KOMMUNEREVISJON	Kommune/Etat/Institusjon: Saltdal kommune Akuttfunksjoner	År: 2014	Arkiv:
Utført dato: 09.01.2014 Sign: UE	Prosjektplan	Kontr. dato: sign:	Side: 2 av 3

3. Problemstillinger (*En spesifisering/konkretisering av formålet*).

3.1 Fungerer den kommunale legevaktordningen på en tilfredsstillende måte ift. myndighetskrav og ift. innbyggerne?

Vurderinger i forhold til:

- *Organisering*
- *Bruker- /innbyggertilfredshet*

3.2 Ivaretar Saltdal kommune (/Salten brann) myndighetskrav til kommunal beredskap på brann- og redningstjenester?

Vurderinger i forhold til:

- *Vaktberedskap*
- *Utrustning*
- *Kompetanse/personell*

4. Revisjonskriterier (*Grunnlag for vurdering*). Relevante revisjonskriterier kan være utledet av vedtak og forutsetninger, lov, forskrift, veiledere, rundskriv, resultatmål, anerkjent praksis, fagteori og kommunale planer mv.

- Brann- og eksplosjonsvernloven
- Helse- og omsorgstjenesteloven
- Forskrift om krav til akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus
- Dimensjoneringsforskriften
- Kommunale planer, retningslinjer, etc.

5. Metodisk tilnærming og gjennomføring/revisjonshandlinger (*Datainnsamling og – analyse*) Hvordan? Hensiktsmessig? Gjennomførbart? Tilstrekkelig kompetanse? Relevant?

Kommentar:

- Intervju: Intervjue bl.a. rådmann, enhetsledere på områdene helse og beredskap, kommuneoverlege og andre leger, representant fra Salten brann IKS, evt. flere.
- Dokumentanalyse: planer, rapporter og andre dokumenter
- Spørreundersøkelse blant innbyggere/brukere (QuestBack)

6. Organisering og ressursbehov (*Personell, budsjett, ansvarsfordeling*) Har vi nødvendig kompetanse? Ekstra bistand? Kritiske punkter?

Kommentar:

Ansvarlig for prosjektet er Svein Erik Moholt
Utførende revisor er Unni Edvardsen
Prosjektet anslås til inntil 300 timer

7. Milepæler (*Oversikt over milepæler*) Er fremdriftsplanen realistisk?

Kommentar:

SALTEN KOMMUNEREVISJON	Kommune/Etat/Institusjon: Saltdal kommune Akutfunksjoner	År: 2014	Arkiv:
Utført dato: 09.01.2014 Sign: UE	Prosjektplan	Kontr. dato: sign:	Side: 3 av 3

- Godkjenning av prosjektplan – vår 2014
- Gjennomføring av prosjektet 2014

SAK 06/14

Bestilling av selskapskontroll: IRIS Service AS og IRIS Produksjon AS

Saksgang:
Kontrollutvalget

Møtedato:
06.06.2014

Vedlegg:

Salten kommunerevisjon IKS Prosjektplan selskapskontroll (forvaltningsrevisjon) selskapene IRIS Service AS og IRIS Produksjon AS (ettersendes så snart den foreligger)

Bakgrunn for saken:

Kommunestyret vedtok 27. februar 2013 i sin sak 2713 Plan for selskapskontroll 2012-2015. Etter innstilling fra kontrollutvalget fattet kommunestyret følgende vedtak:

Kommunestyret godkjenner kontrollutvalgets forslag til plan for selskapskontroll 2012-2015, og ber kontrollutvalget se til at det gjennomføres selskapskontroll i følgende selskaper:

- IRIS Service AS og IRIS Produksjon AS*
- Vensmoen Eiendom AS*

Kommunestyret gir kontrollutvalget myndighet til å foreta endringer av planen i planperioden der kontrollutvalget finner det nødvendig.

Hjemmelen for selskapskontroll følger av kommunelovens § 77 nr. 5, som fastsetter at kontrollutvalget skal påse at det føres kontroll med forvaltningen av kommunens eller fylkeskommunens interesser i selskaper m.m., jfr tilsvarende bestemmelse i § 13 første ledd i forskrift for kontrollutvalg i kommuner og fylkeskommuner.

Selskapskontrollen kan ha to former: eierskapskontroll og forvaltningsrevisjon. Kontrollutvalget avgjør selv hvem som på dets vegne skal gjennomføre selskapskontroll,

Eierskapskontroll kan utføres av sekretariatet eller kommunens revisor. Skal det gjennomføres en forvaltningsrevisjon kan dette kun utføres av en revisor som tilfredsstiller kravene i forskrift om revisjon til kvalifikasjoner m.v. og uavhengighet og objektivitet.

Revisor arbeider med å utforme en prosjektplan for selskapskontroll i selskapene i form av en forvaltningsrevisjon. Prosjektplanen vil beskrive formål med kontrollen, samt hvilke (n) problemstillinger som skal undersøkes. Jfr. tidligere diskusjon i kontrollutvalget da utvalget behandlet Plan for selskapskontroll, vil tema for selskapskontrollen i utgangspunktet være innkjøp / anskaffelser.

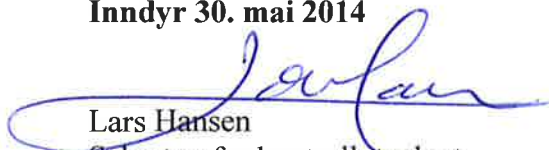
Vurdering:

Bestemmelsene som pålegger kommuner å drive selskapskontroll kom ved lovendring i 2004. Bakteppet for endringen var en utvikling med stadig større bruk av fristilte organisasjonsformer, og med dette utfordringer når det gjelder folkevalgt styring og kontroll.

Forslag til vedtak:

Kontrollutvalget godkjenner bestilling av selskapskontroll (forvaltningsrevisjon) av selskapene IRIS Service AS og IRIS Produksjon AS slik det er beskrevet i prosjektplan fra Salten kommunerevisjon IKS.

Inndyr 30. mai 2014

Lars Hansen
Sekretær for kontrollutvalget

SAK 07/14

Status for sak om ny revisjonsordning

Saksgang:
Kontrollutvalget

Møtedato:
06.06.2014

Vedlegg:

- Protokoll fra kontrollutvalgets møte 25. november 2013

Bakgrunn for saken:

Kontrollutvalget fikk i sak 21/13, utvalgets møte 25. november 2013, lagt frem sak om ny revisjonsordning for Saltdal kommune. Kontrollutvalget vedtok følgende:

Saken utsettes.

Grunnlaget for saken var en utredning av nytt selskap Nordland Revisjon, som var planlagt som felles kommunal revisjon for 22 kommuner i Salten (9 kommuner), Indre Helgeland (6) og Ytre Helgeland (7).

Initiativet til å utrede et større revisjonsselskap for Nordland kom fra flere kommunale revisjonsselskaper i Nordland sommeren 2011. Det skulle i denne forbindelse vurderes en sammenslåing av eksisterende kommunale revisjoner, med bakgrunn i følgende antatte fordeler:

- bedre faglig revisjon (bl.a. kvalitetssikring, større faglig miljø, spisskompetanse)
- effektivisere regnskapsrevisjon og forvaltningsrevisjon
- utnytte ressursene bedre
- mindre sårbar ved vakanser mv
- lettere rekruttering

Den videre gang i saken har vært sak til det enkelte kontrollutvalg i de 22 kommunene, med forslag om at hver kommune skulle delta i Nordland Revisjon. Kommunerevisjonene i henholdsvis Salten, Indre Helgeland og Ytre Helgeland skulle etter dette inngå i det større felles selskapet.

De til sammen 13 kontrollutvalgene på Helgeland behandlet saken høsten 2013 med innstilling til kommunestyret om å gå inn i Nordland Revisjon. Deretter vedtok 7 av kommunestyrene på Helgeland å si nei til den nye ordningen. Tre av de syv besluttet å konkurransesette sin revisjon, mens de fire øvrige ønsket tilslutning til en annen kommunal revisjon. Samtlige eiere i Indre Helgeland kommunerevisjon vedtok å gå ut av dette selskapet. Vedtakene i de nevnte kommunene er klare, og dialog i ettertid mellom eierne og styret har bare tydeliggjort eierkommunenes vedtak.

Utredningen av en felles revisjon under navnet Nordland Revisjon hadde ikke som forutsetning at samtlige 22 kommuner deltok. En stor andel kommuner har sagt nei, deriblant store revisjonskunder som Vefsn og Rana. Etter sekretariatets vurdering er det dermed ikke grunnlag for å arbeide videre med Nordland Revisjon. En del kommuner på Helgeland har signalisert interesse for å vurdere tilslutning til Salten kommunerevisjon IKS. Eventuelle henvendelser om dette vil måtte håndteres formelt gjennom dette selskapets organer.

Forslag til vedtak:

Orienteringen tas til etterretning.

Inndyr 30. mai 2014

Lars Hansen
Sekretær for kontrollutvalget